

Милијана Балетић

Недеља, 30. март 2025.

ОДЛУКА МОГ ПЛЕНУМА!

Е, пошто се још није родио тај који је свима угоднио, а поготово заборави да у овој располућеној Србији данас нешто кажеш са чим ће се сви сложити – ја сам одлучила да угодим себи!

Ево је цела нација у театру, неко игра, неко гледа, неки беже, неки их јуре, једни блокирају, други се пробијају, довијају и траже заобилазнице, лудује се, растура, пумпа мржња, дели народ, ударају једни на друге – уместо полиција њих, они полицију прскају сузавцем и туку...! Кад падне мрак, одјекују шерпе, лонци, поклопци, пиште, звижде из таме са балкона...! Шта рећи – живимо пуним плућима!

Некако сам и ја утриповала да сам у оним много млађим данима жуте револуције од пре 25 година, па ми просто лепо! Мало ли је да ти неко четврт века скине с крштенице! Ма, милина једна – 5. октобар у пролеће! А, мишљење о томе – мишљење сви имају! И – сви у праву?!

Е, пошто се још није родио тај који је свима угоднио, а поготово заборави да у овој располућеној Србији данас нешто кажеш са чим ће се сви сложити – ја сам одлучила да угодим себи!

Једино ме страх, сад кад сам се уживела, да не престану!

Ево ћу кренут од школараца! Овим сталним позивањем деце и омладине да се врате у школе и факултете – дојадили сте и Богу и народу! А тек малтретирање професора с позивима да уђу у учионице и амфитеатре – а напољу пролеће, шетња, дружења, путовања...! Па ко је, бре луд да пропусти све те ритуале?!

Увек се крће од пада настрешнице у Новом Саду. То је тема која им од 24 часа, укупно са припремом, траје мање од 20 минута! Сад, колико знам, око тога поступак тече, подигнуте су оптужнице, е једино ако се не очекује да то све буде окончано у року од недељу дана – по могућству пре викенда?!

Тема је много, али – нигде ни помена о ушуњаним пљачкашима по држави?! Нешто мало, пре месец дана, власт врло кратко загреба по овим споредним пуњачима сопствених џепова, али – ни једног, оно баш темељно и очигледно нафатираног бескрупулозног лика – ни дотакли нису! Нека што нису, него нас спокојно гледају из државних фотеља, првих редова парламената – од републичког до ових градских, бахате се по својим новостеченим имањима, фирмама, становима, вилама, јуре поред нас у аутомобилима светских марки... – уживају у луксузу наватаном од сиротог народа, кога с презрењем са свог лупешког пиједестала посматрају! Тај иритирајући безобразлук може само држава да казни и врати их на праведно место које им припада! Али – од закона о пореклу имовине, који нам се из дана у дан обећава – ни трага ни гласа?!

О КосМету, његовој окупацији – ни у назнакама?!

Углавном, сви терају своје! Држава једну причу, ови по улицама своју! Забава 24 часа! Страх ме да се неко од ове две стране не досети, ухвати закона и прекине забаву, а овако је баш „кул“!

Још као основац се сећам да је и тада било родитеља који су бранили деци да иду у школу, додуше, то се дешавало само, како смо их ми тада звали, код Цигана. Такве је власт одмах хапсила, децу одузимала и предавала социјалној установи одакле су могла нормално у школу!

Сад, ем само Роме хапсите, ем је држави, изгледа, битније школовање Рома него ових наших?! Што би се рекло – чиста расна дискриминација!

А ово што терају средњошколце у школу – очити је безобразлук! Неће родитељи да им деца дангубе по школама, неће ни ђаци, ни професори, а држава запела да иду, па да иду! Ма, огољена диктатура!

Међутим, не дају се ни родитељи! Ево пре неки дан, сад 28. марта, ови из Новог Сада што се убише да од школе децу отргну, поносно и с победничким осећајем, ваљда опчињени Брозовим братством и јединством – послаше своје средњошколце на екскурзију у Сарајево (!). Тамо добише дебеле батине, а један дечак заврши са три копче и потресом мозга! Е, то је у реду?!

Ваљда родитељи знају шта је најбоље за њихову децу! И нико не може да крши људска права свих тих бораца и боркиња, који имају право да све најбоље – за себе – знају! Моја пуна подршка!!!

Али, то што су свим силама запели да у своје руке преузму судбину целе нације – и то исти они, увећани још обученим потомством, које препознајем из 5. октобра – е, то је, господо, поново тиранија над мојим правима!

Молила бих, ако може – да нико ни над ким репресију не спроводи! И на државу се то односи, која се противзаконито понаша! Је ли написала у закону да средња школа није обавезна (?!) – јес'! И?! Што морају сви имати средњошколско образовање, кад већ неће! Ко вам је рекао да им рушите људска права и њима и њиховим родитељима! С којим, бре, правом их терате у просвећивање?! Ти родитељи, мученици једни, у кућу не улазе борећи се за права своје деце да их нико на силу не образује?! Ма, тооо – родитељи! Браво!

Сви они – и родитељ, и деца, и наставници – неће (?!), а ви у'ватили у школу, па у школу, док овамо по цео дан кукате да нема радника на грађевинама, путевима, пругама, копању руде, каменоломима, берби пољопривредних производа, утовару и истовару терета...!

Код толике радне снаге у сопственој земљи, коју, уместо да сте запослили, кад већ – да у њих пуцаш неће у учионицу – навукли сте нам пуну државу Индуса, Филипинаца, Турака, других азијатских и афричких радника, још само чекам да нас преплавите и Шиптарима из Албаније – тада мојој срећи краја бити неће?!

У школу треба да се иде с љубављу, а не по вашој наредби! Што не скупите лепо те који хоће – саберете их, напуните школа колико таквих има и – дивота! Оно школа што преостане, кључ у браву и завршена прича! И те празне имају неки плус – не плаћа се грејање, струја, вода, чишћење, одржавање..., а ови родитељи-бранитељи, заједно са наставницима-штрајкачима – напакон да одахну!

Уосталом, сасвим је довољно да заврше основну коју морају! Знаће да потпишу уговор о раду, прочитају строга правила код послодавца која се морају испоштовати (или отказ), знаће да броје до онолико докле у просеку имају плату, није то нека велика цифра, а резултат – и држава, и тројка која протестује – сви задовољни!

А, студенти – они су пунолетни, могу како хоће! Поготово ови који неће да студирају! Сад ови што хоће да студирају, а не могу – једино ми је то нерешив проблем!

Па, не могу ни ја све да знам и за све да дам решење! Нека се мало и неко други укључи!

У суштини, морам рећи да су ми студенти симпатични, али ови чисти – ту не убрајам подмладак разних политичких партија и невладиних организација који такође студира и који је убачен међу ове безазлене!

Пратим ја и шта они хоће, шта траже! Заправо, шта траже њихови пленуми! Ту ти влада строга дисциплина! Нико се не „истакиње“ – сви који се појаве, само прочитају шта је рекао пленум?! А, пленум – то су, кажу, неки студенти и неки професори! У томе „неки“ – крију се имена и презимена која се, ни за живу главу не откривају?!

Ту је квака! И, не би они мени били ребус да јуришају на режим да га сруше, и то свим дозвољеним политичким средствима, која су у служби државе и интереса српског народа, док их не оборе на изборима што је једино законит начин. Онда лепо успоставе свој режим, који влада док их на исти начин ови други не склопе! И, тако у круг!

Дакле, промену власти – не чух да траже?! Траже промену државног поретка, али власт – не?!

Рушење система је мени загонетка!

Сад ја ко старо злопамтило одмах се сетим појединих предмета са свог правног факултета и разноразних промена поретка по државама кроз историју. Нема те државе која је сама мењала свој поредак а да јој непријатељске унапред то нису припремиле!!!

У тим рушењима државног система и стварању новог, некако ми је најинтересантнији прелазак царске Русије у комунистичку! Био је то уједно и невиђени замљотрес планетарних размера! А, тако нешто – без револуције – не бива!

Е, док ја ту не сазнам – преко којих држава је нама данас поново дојурио тај „блиндирани воз“ са Лењином, револуционарима и златним маркама – жива нисам! Ко ли је то опет подигао песницу, додуше не стиснуту него отворену и крваву, обећао благостање, једнакост, чистоту идеологије новог поретка, поновно преименовање свих Срба, али сад у грађане к'о некад у Југословене...?! Ко је то међу нама убачени Парвус, Лењин, Роза Луксембург, Троцки...?!

Једина ми је утеха ту што се брзо живи, па за ове „Парвусе“ неће требати цео век да им се у траг уђе!

Кад је код нас револуцијом, у оквиру Другог светског рата, срушен дотадашњи поредак и уведена комунистичка брозомора, у том новом поретку све што су – међу собом одабрани и самозвани, на некаквом свом пленуму одлучили – имало је снагу закона! На пример, „неко негде“ одлучи ко и у коју вилу на Дедињу може да упадне, прогласи је за своју и – то им је завршено?!

А, да би што пре тај нови систем завладао, прво су пленуми одлучили да све очисте преким судовима (што би се речником петооктобараца рекло – „треба нам 6. октобар“)! Онда су га од нуле градили потпуно новог са својим кадровима, илити „гринфилд инвестиција“! Затим су ти кадрови заузели све сегменте власти – министарства, судство, парламент, дипломатију, директорске фотеље по установама и предузећима...! И (!?) – и то је била нова елита!

Та елита је у удобним дворцима и огромним становима рађала потомство – принчеве и принцезе на зрну грашка – који су због породичне дупеувлакачке позиције у брозомори одрастали у добробити и осећају да су нешто посебно! Нешто што им је „Брозом дано“ и постављено на пиједестал, изнад непослушног или неснађеног српског народа! Е, из њих су се, процесом размножавања, развили ти „аријевци“ – попут аутономаша, монтенегрина, другосрбијанаца, разноразних „кругова двојке“ по читавој Србији...?!

Данас су, тик уз њих, и они који су због неснађености остали ван круга Брозових миљеника и ухлебија – а стално патили и сањали како некако да упадну у ту „елиту“! Њихова љубав и чежња напокон су тек сад остварене, када су их – опремљене са пиштаљкама, лонцима, шерпама, поклопцима... – „аријевци“ примили у своје редове! Тако су и они, мученици, коначно упали у изворну Титину новонасталу „елиту“ након пола века – јер то се први пут десило под пиштаљкама Вука Драшковића '90-тих!

А, петооктобарци – већ су били оно баш – ма ни да их је Броз на пленуму из Јајца на списку поређане истресао!

Сад су они већ здружена елита „са дна каце“! Ај' ти – осам деценија није мало?!

Е, ово је историјат настанка те творевине у разним системима у којима су крчкани, мешени, стављани у модле и ко колачићи са траке паковани у самопроглашену савест српскога народа!

Пошто одавно памтим, а и по струци сам блиска овој материји – колико је само мени сад лакше да се разаберем у ове пленуме, зборове...!

Јер, све пленуме Титине знали смо напамет, поготово онај Бријунски из '66-те!!!

Па онда: зборови радних људи, самоуправљање, раднички савети, делегати..., што би се рекло, чисто и директно одлучивање илити – непосредна демократија како за себе тврде овдашњи пленуми!

Браво! Потпуно разумем! Шта да вам кажем, прошла штиво! Само не могу да докучим ко то сад тачно иза стоји?! Да ме убедите да су то ови чисти студенти – тешко!

Углавном, већ се живи у том новом поретку – пленуми и зборови саопштавају одлуке неког још неоткривеног центра и вође! Све институције досадашњег поретка се блокирају, руше, туку, гађају јајима,

црвеном фарбом, заглушује пиштаљкама, трубама, чегрталкама! Ломе врата, прозори, шкрабају и скрнавe фасаде, тротоари, улице...! У скупштинама димне бомбе, противпожарни апарати, сузавци... – и то од државне до свих градских широм Србије?! Додуше, опозиција – не студенти – тражи промену власти, али „непосредном демократијом“?! Имају и они пленуме, који су одлучили да директ с улице уђу у институције!

Данас је и Устав ништа! Обична беспотребна умишљена књижицица која прописује шта може шта не може, шта је законито, а шта није! Додуше, ни власт се не држи Устава ко пијан плота! Да се држи, цео систем би био утегнут и радио ко сат – од законодавне, извршне до судске власти! Не би радио ко шта хоће?! Не би ни кроз њега, к'о кроз швајцарски сир, различита гамад бескрупулозно гризла рупе и тунеле у своју корист док изнутра државу не уруше – а онда се, ко пацови са брода који тоне, разбеже пуних цепова!

Кад сам већ код Устава – што ми се свиђа овај нови однос према репресивној сили бранитеља уставног поретка, описат вам не могу! Како они само с народном полицијом организују „спортске игре“ – милина гледати! Ту ти се једно десетак „такмичара“ обеси за полицијски штит, тегли полицајац на једну страну, ови на другу и онда удри док неко не превагне?! И, не само то – очерупају они њега кроз до голе униформе! За све чиме је „окићен“ они се у'вате, е једино за пиштољ нису потезали, а нешто се и не сећам да сам га и видела! Тачно се види та физичка спремност наше полиције! Десет на једнога и он ти остане на ногама – потпуно разоружан?!

А тек што ми се „поховање“ полиције дојмило – све по рецепту! Прво их заспу брашном, онда о њих полупају гомилу јаја, па на све то изруче литре млека, само још да их гурну у рерну и обрну на 180 степени – специјалитет само такав?!

Не да је весело – забава поваздан траје! Једино што ме помало 'вата страх, већ сад кад сам се уживела–шта ћу ако икад држава смогне снаге да ово заустави?! Шта даље?! Где адреналин наћи без „пумпања“?! Како поново у монотонију?! У уобичајеност! Превазиђену нормалност! Како опет у оне одвратне дневне радне обавезе, по 8 сати! Па, одблокирани путеви, раскрснице, тргови, институције! Ко да гледа сву ту децу и омладину по школама и факултетима?! Па онда она обавеза да се поштују сви ти фуј закони и Устав...! Не, не – боље да не размишљам! Треба се препустити ужитку, па док траје нек траје...!